

טוראי ון פרנק ישעיהו ששה ז"ל

טוראי ון פרנק ישעיהו ז"ל
בן 20 בנפלו

בן דינה ושמחה
נולד בחדרה

ב-ט"ו בשבט תש"ט, 14/2/1949

התגייס ב-אוגוסט 1967

התגורר בחדרה

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ט בתמוז תשכ"ט, 15/7/1969

שרת בחיל הנדסה

יחידה: יח' צמ"ה

מקום נפילה: אזור תעלת סואץ

באזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בחדרה

הותיר הורים ושתי אחיות

קורות חיים

בן שמחה ודינה. נולד בחמישה-עשר בשבט תש"ט (14.2.1949) בחדרה. למד בבית-הספר "תחכמוני" בחדרה. אחרי שסיים את הלימודים היסודיים, המשיך ישעיהו ללמוד בבית-הספר התיכון שבכפר-בתיא ליד רעננה. במוסד "נעורים" שבכפר-ויתקין למד, בקורס טכני, הפעלת כלים מכניים-הנדסיים. היה חבר בתנועת "בני-עקיבא". בבית-הספר התיכון השתתף בצעדות הגדנ"ע.

הוא אהב מאוד לטפל בבעלי-חיים והרבה לטייל בארץ, כי הטבע היה אהוב עליו מאוד. הוא לחם בעקשנות נגד אי-צדק שנעשה לכל אדם, לעצמו או לזולתו, אך דרך הלחימה שלו הייתה מיוחדת במינה, הוא הסביר - ובדברי-נועם שיכנע את שומעיו. הקשר שלו עם ביתו היה הדוק ביותר. יושרו ונאמנותו היו ללא דופי ולא היה קץ למסירותו לבני משפחתו. אמנם לא תמיד הזדהו דעותיו ומעשיו עם אלה של בני-הבית, אך כשרונו לוותר מצד-אחד וכח-השיכנוע שלו מצד שני, היו כה רבים שהחיים בבית התנהלו בשלוה ובהבנה. היה קשור לעמו ולארצו וגאה כי יליד-הארץ הוא; הוא לא הבין כיצד יכול יהודי לחיות מחוץ למדינת-ישראל. שנתיים לפני גיוסו הצטרף לצופי-אש (שעל-יד מכבי האש בחדרה).

באוגוסט 1967 גויס לצה"ל. הוא שירת כמפעיל ציוד טכני והנדסי והצטיין כבעל מקצוע מעולה וחבר למופת. יחסו לאדם באשר הוא אדם, היה מתכונותיו הנפלאות. הוא ריחם על הפלחים הערבים ועל החיילים המצרים והיה סבור, כי ראויים הם לסיוע מבחינה סוציאלית והומנית. אך בטרם גמר את שירות-החובה שלו נפצע בקרב באזור תעלת-סואץ (פורט תאופיק).

טוראי ון פרנק ישעיהו ששה ז"ל

בשכבו בבית-החולים היה מדבר והוזה בחום גבוה, ואביו סיפר, כי דבריו היו על הצלת יהודים מן הגולה והבאתם למולדת, כי הדבר היה חשוב מאד לישעיהו. ביום כ"ט בתמוז תשכ"ט (15.7.1969), כעבור חמישה חדשים בערך, מת מפצעיו והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בחדרה.

ישעיהו ון פרנק

לא זכינו - נשמת הזכאי חזרה למזכהו!

לא הכרנוהו בעתות שמחה, לא בילדותו ולא בבגרותו. הכרנו

אותו בעתות גבורה, הראשון של בשר ללא דם שאך רוחו

גוויתו. שלושה ניתוחים וחמישה חודשי מלחמת הפרט על היקר

לו מכל - חייו, עבר, בוטח בצדק תביעתו לחיות ויונק סעד

ומתיכה נפשית עצומים מהוריו, משפחתו וסביבתו, האוהבים

מעריצים ומתפללים. בטחון תוך תפילה זכה, סובלנות תוך

מכאוב וצניעות תוך סבל איפנוהו בתקופת חוליו. תכונות

אלה קשרונות אליו בעבותות אמת שנתחזקו והלכו בחישול

המאמץ להשגת רפואת הגוף היקר מאכסן הנפש האצילה.

שלומו קבע את האווירה הכללית בקרבנו: כל הטבה - יגברו

התקוות, כל הרעה - עצב ודאגה כלליים. ואכן, לאחר

התבהרות השחקים וגבור סיכויי ההחלמה שכבר ראינוה באופק,

לפתע כרע נפל משלא נותר בו מן הכוח שחלק לו זה שכוחו

וגבורתו מלא עולם.

אנו לא זכינו, ונשמת הזכאי חזרה למזכהו. מלחמת הכלל

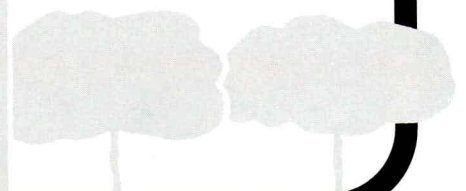
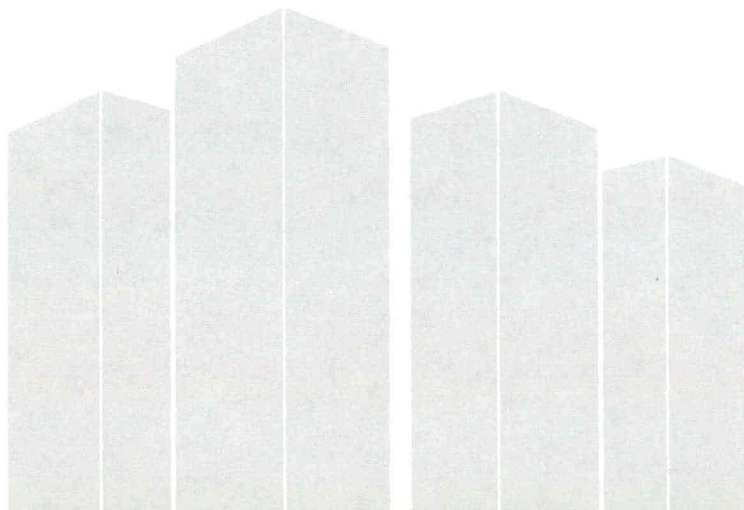
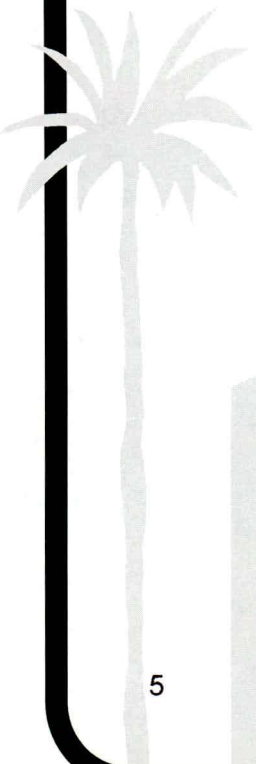

ישעיהו ון פרנק

תבעה מכל פרט מקרבנו את קרבנו האישי, ואין לנו מנחם
ננוחם פורתא בדעתנו שלא היה זה קרבן חינם.
באבלנו נציב לו אלון בכות, שרשי, איתן, מושקע דמע!

ד"ר פויכטונדר, הרופא המטפל,

בית החולים המרכזי לנגב

ישעיהו ון פרנק

ששה,

כשראיתך לאחרונה - מצומק היית ואתה כשלד חי ולו עיניים

גדולות ויפות, עיניים מלאות חיות. היית עטוי סדינים

לבנים ושלווה שררה בסיבך. באתי אליך חרד לגורלך. יצאתי

ממך רגוע ומשוכנע: אתה תחיה! החיוניות שבך היתה בלתי

נדלית. בלתי מוכרעת. ואמנם - רק כשאבדה הכרתך הוכרעת.

כשזו אבדה - האדם שבך נמוג - לבך נדם.

ראיתך בימי חולייך. ראיתך ברוחך הגדולה - בשעותיך

הקשות ביותר, הגדולות ביותר.

במאבק שלך לחיים הגשמת את הנעלה מכל: קדשת את החיים.

השרת אווירה של קדושה וגבורה סביבך. עמדנו נפעמים

ומשתאים כל אימת שנצבנו לידך ואתה מלמדנו פרק בהליכות

החיים.

אתה גילית מנהיגות למופת. היית מנהיג לכל שסובבך -

רופאים ואחיות, הורים וידידים - הדבקת את כולם ברצון

החיים שלך וגייסת את כולם, אם גם ללא מילים, למאבק

ישעיהו ון פרנק

האיתנים של הצלת נפש בישראל. הדוגמא האישית שלך היתה
למופת.

חייכת תמיד, כבשת לב רואיך, היית בעל הומור דק, אהבת את
חבריך והיית נאמן ומסור להוריך. השרית אווירה של אהבה
סביבך.

וזאת ללא מלים. הקרנת את הטוב והנעלה שבנעורים: חזון
ופשטות, אהבת האדם ואהבת הארץ, עוז הרוח ואומץ הלב,
כושר סבילות וסבלנות אין קץ...שמחת החיים והאמונה בטוב.
לא אהבת שררה והתקוממת בדרכך המיוחדת כנגד סמכות, אך
עם זאת ידעת חובה מה היא, ידעת משמעת ונאמנות. איש
עבודה היית בכל מאודך, חרוץ היית וישר.

ידעת את גורלך ושרית עמו. מיצית כל שנתון בידי אדם.

ראיתי את חבריך ליד קברך הרענן. היתה זו עדה יתומה
וכואבת. כאבם של צעירים אלה על הסבל והצער העמוק

יד לבנים - חדרה

ישעיהו ון פרנק

שנשקף מעיניהם - אמר הכל.

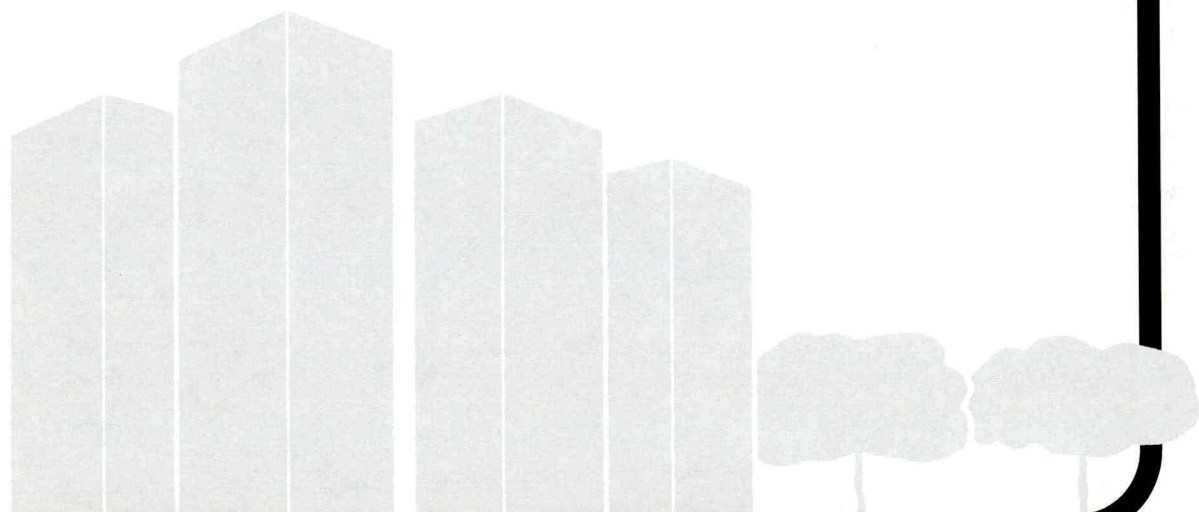
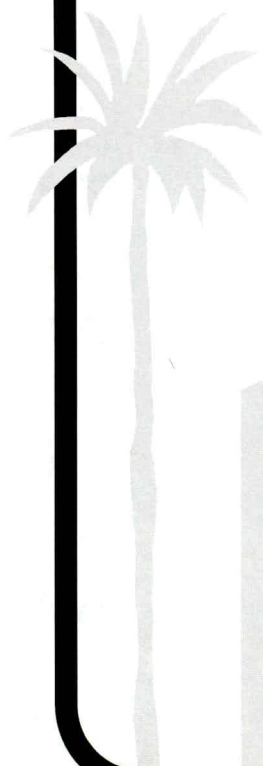
הם אהבו אותך. אתה היית להם סמל החיים על היפה שבהם

ואתה נשארת כזה עבורם - פרח רך וענוג צמא חיים ואלמוות.

במותך ציוות לנו את החיים.

יהי זכרך ברוך!

ברוך

יד לבנים - חדרה

ישעיהו ון פרנק

בן דינה ושמחה ון-פרנק

11/02/49
15/07/69

ט"ז בשבט תש"ט
כ"ט בתמוז תשכ"ט

נולד ביום
נפל ביום